

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Amoris firmitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

multis aquarum dulcium corruvis supra aliorum marium saporum dulcescere quodammodo videtur. Alii mare id à Polypo vitari putant : quia fit animal ob imbecillitatem suam frigoris impatiens, mare vero illud ad Boream quippe vergens, assiduis pene frigoribus obnoxium esse, manifestum est.

AMORIS FIRMITAS. CAP. XXVIII.

Polypi
morsu
Delphini
detenti.

UT vero demum ad eam Veneris statuam deveniamus, quæ causa fuit, ut tam multa super Delphino & Polypo conquereremus, superfluum quidem est super Delphino dubitare, cur Cupidi ni adjiciatur, cum amoris in eo signa tot deprehenderimus. Quod autem pertinet ad Polypum, eorum qui amoris firmitatem ex Polypo ita Delphini morsu detento intelligendum contenderent, id quod ex ipsa sese applicandi pertinacia, qua insignis est Polypus, conjiciebant. Ego vero tres argumenti hujus interpretationes excogitavi. Vel enim pavorem & ignaviam, quæ vitia Theophrastus in Polypo præcipua deprehendit, devoranda esse amatori homini dicendum, Delphini in eorum locum promptitudine atque agilitate adsumpta : quandoquidem, ut ait Ovidius, *Ingenii est experientia amor*, atque ubi multa in hanc sententiam disputavit, concludit demum, ut

Qui non vult fieri desidiosus, amet.

Plin. lib. 9.
c. 29.

Vel, quoniam diligentissimus est rerum cumulator Polypus, intelligi posse arbitror, facultates omnium quantumlibet cura & diligentia congestas, cito, ubi amore capti fuerimus, prodigi, inutiliterque dissipari. Quam ex templo enim, ait Lyfiteles Plautinus, sævis sagittis percussus est, illico res foras labitur, liquitur, & quæ sequuntur. Vel qui Delphinum amoris indicium esse ostendimus, Polypum verofuturæ, dicere possemus, admoneri nos eo signo versutum amanti cum primis apprehendendam, quod fieri solere Plato dicit, in amata rei mores transmigrandum : uti quippe Polypus in colorum mutationibus, prout unicuique rei adhaerit, facit. Sed enim ea potius de causa Veneri Polypum absculpi existimandum, quod inter pisces sit omnium salacissimus, adeoque libidini deditus, ut nimio Veneris usu omnibus defectus viribus debilitetur, neque jam ad cibum sibi conquerendum idoneus effectus, minimo negotio ab aliis capiatur, & à parvulis quibusque pisciculis, Cancellis & Cancris edatur, observatum ab Aliano. Quinetiam ajunt eos ob hujusmodi nequitiam non amplius intra vivere ; id quod eadem de causa Passeribus etiam accidere tradit Aristoteles. Quin & Polypus etiam foeminas, propter crebros partus, ocysime deficere. Quanquam aliquando repertus sit Polypus cetacei generis magnitudinem excevisse, qualem illum Græci prædicant, qui Putolis per subterraneum cavum ingressus, noctu apothecam falsamentorum plenam depopulabatur (eius enim amandis avidissimos eos esse paulo ante ostendimus) donec re demum patefacta, vix à magno horum numero confectus est.

HYEMALE SOLSTITIUM. CAP. XXIX.

Lib. 2. c. 3.

ADDemus & illud, in manuscriptis Hori codicibus legi δύο πολυπόδες *ἑνωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἔν τῃ ἐν ταῖς χειμερῖαις τροπῇ, σημαίνουσι*, quod est, *duos Polypos vinculis conatos, & progredientes tamen, cursum Solis, quem in brumali conversione peragit, significare*. Quanquam impressorum codicum lectio, quæ est δύο πόδες, nequaquam displicet : sed si progressum exprimere volueris, videndum est, si pedes illigatos pinxeris, qua id ratione tuearis. At de hyemali conventionem sermo est, quæ ut sphaeræ consideratione manifeste licet inspicere, progressum Solis omnino cotationem ostendere videtur in ultimis Sagittarii & primis Capricorni gradibus, Sol ad horizontem vix loco dimoveri, aut quam lentissime diurnos parallelos conscire videtur. Ad cuius rei tarditatem accedit, & eorundem parallelorum iisdem ferme diebus repetitio, dum conversio peragitur, ut stare loco potius Sol, quam quoquam motu suo progredi videatur. Quare si pedes, sive Polypus colligatos accipere malueris, non sum admodum laboraturus : mihi satis fuerit, & codicum super hoc varietatem, & ipsam rei, quæ significatur, historiam declarasse. Tu vero, quanquam cogitationes has nostras sublimi illa doctrina tua longe inferiores intelligas, pro summa tamen humanitate, qua præcipue commendaris, despiciere haud quaquam velis. Nihil enim in rerum natura temere à Deo factum : quique Deo, ut tu facis, propinquius adhærescunt, nihil quicquam aspernari debent, quod eodem, unde originem traxerit, periodo quadam sua redire animadvertent.

JOAN